

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ἑβδομος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 16, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἄρρονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτησίαι.— Γραφεῖον τῆς Διευθυνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

21 Ἰανουαρίου 1879

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΘΕΙΡΣΙΟΥ

Εἰρηναῖος Θείρσιος

ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΘΕΙΡΣΙΟΣ

Ὁ Εἰρηναῖος (ὡς ἐξελλήνισε τὸ γερμανικὸν ὄνομά του Φρειδερίκος) Θεῖρσιος (Fr. Thiersch) ἐγεννήθη τὴν 17 Ἰουνίου 1784 ἐν Θύριγγεν τῆς Σαξονίας ἐκ γονέων βιομηχάνων. Ἐπιδοθεὶς κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν σπουδὴν τῆς θεολογίας καὶ κατόπιν εἰς τὴν τῆς φιλολογίας, διωρίσθη ἅμα περατώσας τὰς πανεπιστημιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς καθηγητῆς ἐν τῷ γυμνασίῳ Γοτίγγης, ἐν ἔτει δὲ 1809 προσελήφθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἰδρυθέντος γυμνασίου ἐν Μονάχῳ προσεκληθὴν νὰ διδάξῃ ἐν αὐτῷ, ἕνεκα δὲ τῆς ἐξιδιασμένης ἰκανότητος τοῦ νεαροῦ καθηγητοῦ ἀνετέθη αὐτῷ καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἀγωγῆς τῶν βαυαρῶν βασιλοπαίδων. Προβιβασθεὶς μετ' ὀλίγον καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου συνέστησε καὶ φιλολογικὸν τμήμα ἐν τῇ βαυαρικῇ ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν, εἰς οὗ τὰ πρακτικὰ κατεχωρίσθησαν πολλαὶ σπουδαῖαι αὐτοῦ πραγματεῖαι. Ἐκ τῶν ἄλλων τοῦ Θεῖρσιου ἔργων τὰ ἀξιολογώτερα εἰσὶν ἡ Ἑλληνικὴ γραμματικὴ (1812), καθ' ἣν συνετάχθη καὶ ἡ τοῦ ἡμετέρου Γ. Γενναδίου πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, ἡ πισιτοτάτη μετάφρασις τοῦ Πινδάρου γερμανιστὶ (1820) κατὰ τὴν μητρικὴν διασκευὴν τοῦ πρωτοτύπου, καὶ τὸ περὶ τῶν ἐποχῶν τῆς πλαστικῆς παρ' Ἑλλήσι (1816).

Εἰς τὸν Θεῖρσιον πολλὴν ὀφείλει ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμοσύνην διὰ τὸν ἔνθερμον αὐτοῦ φιλελληνισμόν, ἐκδηλωθέντα καθ' ἣν ἔτι ἐποχὴν οἱ Ἕλληγες ὑπόδουλοι ὄντες, ὠνευροπόλουν ἀποβλέποντες εἰς τὸ ἀβέβαιον μέλλον. Ἀπὸ τοῦ 1812 τεθεὶς διὰ τῆς βαυαρικῆς ἀκαδημίας εἰς σχέσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ υποθρέψῃ ἐν αὐτῇ καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν ζῆλον πρὸς τὴν παιδείαν, συνέστησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀθηναίου, παιδευτήριον νέων Ἑλλήνων, οὗ τὸ πρόγραμμα εὔρηται ἐν τοῖς πρακτικαῖς τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τῆς Ἀκαδημίας. Κατὰ δὲ τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξα-

τησίας ἀγῶνα, ὁ Θεῖρσιος ἦν ἡ ψυχὴ τῶν φιλελληνικῶν συλλόγων πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν, πρόθυμον ἀρωγὸν ἔχων καὶ τὸν βασιλέα τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκον, τὸν μέγαν τοῦτον φιλέλληνα. Τῷ 1831 κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς αἴσιον ἀγαθῶν πέρας τὴν ἀνατεθειμένην αὐτῷ πολιτικὴν ἀποστολὴν περὶ προσφορᾶς τοῦ Ἑλληνικοῦ στέμματος εἰς τὸν βασιλοπαίδα Ὁθωνα, ἐπεδόθη κατόπιν εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας, τῷ δὲ 1851 συνέστησεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ μελέτην τοῦ Ἐρεχθείου, ἧς τὰ πρακτικὰ τῶν ἐργασιῶν ἐξεδόθησαν ἑλληνιστὶ. Μετὰ τὴν εἰς Βαυαρίαν ἐπάνοδον ἐξέδοτο γαλλιστὶ ὀγκῶδες καὶ σπουδαιότατον σύγγραμμα περὶ τῆς συγχρόνου καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, (1833 εἰς τόμους δύο) ὑπὸ πολλὰς ἐπιφύσεις ἀξίον μελέτης.

Ὁ Θεῖρσιος ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς πατρίδος του πολλαχῶς, ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἀπένευμεν αὐτῷ βαθμὸν αὐλικοῦ συμβούλου, καὶ ἀργότερον προεβίβασεν αὐτὸν εἰς μυστικισύμβουλον. Ἀπέθανε δὲ τὴν 25 Φεβρουαρίου 1860 ἐν Μονάχῳ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ Γ. ΚΑΡΑΤΖΑΝ

Φίλε κύριε διευθυντὰ τῆς «Ἐστίας»,

Διελθὼν τὴν περὶ τοῦ Τακτικοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως διατριβὴν τοῦ στρατηγοῦ Κ. Γ. Καρατζᾶ, τοῦτο πρῶτον ἔχω νὰ παρατηρήσω, ὅτι ὁ στρατηγὸς συγχέει δύο πράγματα τὰ ὁποῖα κάλλιστα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων νομίζει δηλαδὴ ὅτι δὲν εἰμπορεῖ τις νὰ ὀμιλήσῃ περὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ δαῖνος ἢ δαῖνος στρατοῦ, χωρὶς ἐν τῷ ἅμα νὰ προσβάλῃ τὴν προσωπικὴν ἀξίαν τῶν συγχροτούντων αὐτὸν ἀνδρῶν.

Ὅτι τὸ τακτικὸν τῆς Ἐπαναστάσεως οὐδὲν εἶχε τῶν ὀργανικῶν καὶ διοικητικῶν προσόντων δι' ὧν καταρτίζεται ἀξία λόγου στρατιωτικὴ δύναμις, τοῦτο μαρτυρεῖ ἀνὴρ τοῦ ὁποῖου τὸ κύρος δὲν θέλει βεβαίως ἀρνηθῆ ὁ Κ. Γ. Καρατζᾶς, διότι εἶναι αὐτὸς ὁ συνταγματάρχης Φαβιέρος. Μεταξὺ τῶν ἐπανειλημμένων περὶ τούτου παραστάσεων τοῦ παλαιμάχου στρατιώτου τῆς πρώτης αὐτοκρατορίας, ἀρκοῦμαι νὰ ἀναφέρω μίαν, χαρακτηρι-